

Sonet pentru infinit

Val

Când Soarele, ușor, peste colină,
Sub orizont se lasă-n întuneric,
Apar, ascunse-n ziuă de lumină,
Pe boltă licărind stele feeric,

A ta, a mea, o stea e fiecare,
În Capricorn, Fecioară sau Balanță,
Pulsează una nouă-n Ursa Mare,
O alta căzătoare se înalță;

Atât de-aproape suntem, n-am găsit,
Oricât am căutat pe cer de bine
Un loc al nimănui, sau părăsit,
Fără speranțe, visuri și destine,
De parcă infinitul e sfârșit
Sub coviltirul nopților senine!

Valeriu Cercel